

Forespørgeren (Trier): Den foreliggende Sag har forfættelige Sider at ses fra. Jeg skal ved Motivering af min Forespørgsel holde mig til en enkelt Side deraf: Dens Forhold til Hærloven. Det Spørgsmaal, der ligger for, er jo dette, hvilke Regler Hærloven har for Befalingsmænd uden for Nummer, hvilke Forfremmelsesvilkår der gennem Loven ere hjemlede dem. Hærloven af 6te Juli 1867 samler alle sine Bestemmelser om Befalingsmænd uden for Nummer i en enkelt Paragraf, § 138, der lyder saaledes: "De Befalingsmænd, der efter egen Begæring sættes uden for Nummer uden Gage, bibeholde deres Udersorden og Ret til ved foresaldende Tjenestledighed atter at indtræde i deres Nummer i den samme Grad; men de kunne ikke forfremmes, saa længe de staa uden for Nummer, ikke heller, naar de have staaet uden for Nummer over 3 Aar, førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter have tiltraadt deres Tjeneste." Det, som Spørgsmaalet nu gaar ud paa, bliver, om saadanne Officerer, der ere traadte uden for Nummer og Lønning, for at gøre Tjeneste i Krigsministeriet, falde ind under denne Paragraf eller ikke. Det første Vidnesbyrd om, at Paragraffens Bestemmelser ogsaa maa omfatte dem, er dette, at Hærloven overhovedet ikke indeholder nogen som helst andre Bestemmelser om, hvorledes saadanne Officerer uden for Nummer skulle være stillede. Men dernæst er der jo ingen Stillinger uden for Hæren, i hvilke der ifølge Loven skal ansættes Officerer, alene med een Undtagelse, som netop bekræfter den almindelige Regel, idet nemlig ifølge Hærlovens § 70. Adjutanten hos Krigsministeren skal være en Officer i Hæren. Men foruden at saaledes Lovens eget Indhold angiver, at vi her have at gøre med alle Officerer uden for Nummer uden Lønning, saa er der desuden en Række senere Handlinger fra Regeringens Side, der bekræfter denne Opfattelse. Hvis man vil tillægge Ordene "egen Begæring" i § 138 en særlig Bægt, idet man ikke uden videre skulde kunne gaa ud fra, at de Officerer, der ere ansatte i Krigsministeriet, ere der efter egen Begæring, er dertil at sige, at man ikke ifølge Hærloven kan kommandere Officerer til en Tjeneste uden for Hæren, og man vil da heller ikke kunne ansættes i en saadan Tjeneste, uden at der direkte eller indirekte kommer et Moment af egen Begæring med deri. Regeringen har ogsaa anerkendt § 138's Rækkevidde ved efter Hærlovens Vedtagelse Gang efter Gang at søge at faa særlige Bestemmelser for Forfremmelse af de i Krigsministeriet ansatte Officerer vedtagne, uden

at det dog til Dato er lykkedes. I Motiverne til et saadant Forslag, der fremlagdes i Samlingen 1867—68, er det udtalt, at man ikke vilde kunne faa dygtige Kræfter til at søge Ansættelse i Krigsministeriet i saadanne Poster, som der her er Tale om, medmindre man kunde sikre dem en Forfremmelse, som paa Officerers sædvanlige Vilkår kunde betrygge deres Fremtid. I Udtrykket at "søge Ansættelse" ligger der en Anthyndning af, hvorledes en saadan Ansættelse finder Sted, og af det Frivillighedsmoment fra Officerernes Side, som § 138 taler om. Det Forslag til Lov om Krigsministeriets Ordning, af hvis Motiver disse Ord ere hentede, har i sin § 4 følgende Bestemmelse: "De af Hærens Officerer eller Embedsmænd, som ansættes i de i § 1 nævnte Embeder" — det vil sige enten som Direktør, Departementschef, Kontorchef eller Fuldmægtig i Krigsministeriet — "sættes uden for Nummer og Lønning i deres Vaaben eller Korps, men deres Tjeneste i Ministeriet anses i øvrigt som Tjeneste i Hæren, saaledes at de med Hensyn til Forfremmelse og Tilbagevenden til deres oprindelige Vaaben eller Korps stilles paa samme Maade, som der i § 124 i Loven af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning er fastsat for de Officerer, der ere ansatte til stadig Væretjeneste ved Officersskolen". Man savner altsaa i Hærloven en saadan Bestemmelse, som man derfor igennem dette Forslag søger at faa vedtaget. Forslagets Kerne er Bestemmelserne vedrørende Væretterne ved Officersskolen. Om dem hedder det i Hærlovens § 124, at de kunne deltage i Forfremmelserne ved deres Vaaben, og medens det ellers er Reglen, at Befalingsmænd, der ere ansatte ved Hærens Undervisningsanstalter ved Forfremmelse afgaa til Tjeneste i Hæren, saa er det ifølge § 124 en Ret for Væretterne ved Officersskolen, at de kunne forblive der efter Forfremmelsen, dog kun indtil de have været i denne Stilling i 10 Aar; de kunne, efter at være vendte tilbage til deres Vaaben, ikke forfremmes videre, før de have gjort 2 Aars stadig Tjeneste i den ny Grad. Det, man altsaa ved dette Forslag ønsker de i Krigsministeriet ansatte Officerer hjemmel for, er for det første dette, at de skulle kunne forfremmes i denne Stilling og, selv om de forfremmes, blive 10 Aar i den; men forfremmes videre, skulle de ikke kunne, før de ere vendte tilbage til Hæren, og de skulle have gjort 2 Aars stadig Tjeneste, inden der kan være Tale om ny Forfremmelse. Det er det, man foreslaar, men som man ikke faar gennemført, idet Hærudvalgets Betænkning dette Aar gaar ud paa, at Sagen stilles i Bero. Det maa